

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112238217
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8112238217.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Elišky Wagshalovej, v právnej veci žalobcu N. A., nar. XX.X.XXX, bytom H., N. XX/XX, zastúpeného Mgr. Ottom Salokym, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná 94, proti žalovaným 1/ Z. K., nar. XX.X.XXXX, 2/ F. Z. K., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom H., N. XX/XX, zastúpeným JUDr. Františkom Komkom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná 27, o zaplatenie 3.980,- Eur s prísl., o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 3.5.2018 č.k. 10C61/2013-323 v spojení s opravným uznesením z 11.1.2019 č.k. 10C61/2013-363 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výrokoch o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny 1.773,48 Eur s prísl., o zamietnutí protinávrhu a o trovách konania.

N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd 1. inštancie žalobu žalobcu a protinávrh žalovaných zamietol. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalovaní užívali nehnuteľnosti vlastnicky patriace žalobcovi aj potom, čo sa on stal ich vlastníkom a teda po termíne 3.7.2007. Súd 1. inštancie akcentoval skutočnosť, že rozhodnutie má spĺňať okrem zákonnosti aj parametre spravodlivosti. Mal za nesporné, že žalovaní ako predávajúci sa po predaji svojho rodinného domu žalobcovi dostali do finančne nekonformnej situácie, pričom nedisponovali kúpnu cenou, ktorá im nepochopiteľne mala byť vyplácaná zo strany matky žalobcu postupne, v bližšie nešpecifikovaných splátkach. Žalobca síce subjektívne vnímal kúpu predmetného rodinného domu ako pomoc pre žalovaných, svojich príbuzných s ohľadom na ich iné finančné záväzky, avšak po uzavretí kúpnej zmluvy mala kúpnu cenu v držbe jeho matka. V spleti finančných transakcií v tomto spore súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal, že jeho matka, na účet ktorej bola poukázaná podstatná časť kúpnej ceny, uhradila aj jej zvyšok žalovaným. Z potvrdení banky vyplývajú výbery v skutkovom stave uvedených súm, avšak nebolo preukázané, že by tieto reálne boli vyplácané žalovaným. Súd 1. inštancie ďalej skonštatoval, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k ich započítacej námietke, pričom táto nebola ustálená ani len do výšky. Z dokazovania však vyplynulo, že kúpna cena v celom rozsahu žalovaným vyplatená nebola, splatnosť kúpnej ceny nebola okrem zmluvne dojednaného dátumu písomne dohodnutá inak, a preto súd 1. inštancie vychádzal z toho, že nasledujúci deň, teda 4.4.2007 mali žalovaní právo po prvýkrát podať žalobu a uplatniť svoj nárok na súde, pričom táto premlčacia doba uplynula 4.4.2010. Nárok v smere započítacej námietky žalovaní prvýkrát uplatnili v konaní 8C/4/2012 a to podaním zo dňa 6.2.2012, teda už po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Ako neopodstatnený vyhodnotil súd 1. inštancie aj protinávrh žalovaných, ktorý sa týkal neplatnosti kúpnej zmluvy. Skonštatoval, že z uzatvorenej kúpnej zmluvy je

zrejme, že táto sa dohodla jasne, vážne, zrozumiteľne, bez nátlaku žalovaní prejavili svoju vôľu odpredať nehnuteľnosti, a táto ich zmluvná vôľnosť obmedzená nebola. Zároveň došlo aj k zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcu pred viac ako 10 rokmi. Protinávrh preto súd 1. inštancie považoval za účelový, všetko vo svetle, že k nemu došlo po tak dlhom časom období. Ani formálna úprava zmluvy vo vzťahu k záložnému právu na takto prejavenej vôli nič nemení. Čo sa týka nároku, ktorý má plynúť z nájomného vzťahu medzi žalobcom a žalovanými súd 1. inštancie uviedol, že žalovaní sice po prevode svojej nehnuteľnosti na žalobcu ostali bývať v rodinnom dome, avšak nejasnosti okolo vyplácania kúpnej ceny po častiach, ktorá iste nebola vyplatená pri podpise zmluvy, vyvolávajú pochybnosti o dôvodnosti žalovaného nároku. Tomu prisvedčuje aj dohoda o vyrovnaní medzi matkou žalobcu a zároveň sestrou žalovaného v 1/ rade, z ktorej vyplýva, že sumu 3.206,52 započítava na zníženie dlhu z nájmu, všetko vo svetle tej skutočnosti, že to bola práve matka žalobcu, na účet ktorej bola prevedená kúpna cena a táto disponovala finančnými prostriedkami z predaja domu, pričom nepreukázala, že by vyplatila všetky finančné prostriedky žalovaným, ktoré by im ako predávajúcim patrili podľa kúpnej zmluvy. S prihliadnutím na uvedené zistenia žalobu žalobcu a protinávrh žalovaných ako nedôvodné súd 1. inštancie zamietol. Zároveň dal do pozornosti oboch sporových strán, že problém v tejto súvislosti je inde a to pokiaľ ide o ich vzájomné vzťahy a predmetná kauza je len jedným z jeho prejavov. Súd 1. inštancie apeloval na obe strany, aby zvažiac vlastné hodnoty a priority, zvlášť v situácií, že nejde o „cudzie“ strany sporu, ale o blízkych príbuzných, riešili všetky problémové situácie zmierlivo a snažili sa nájsť kompromisy, ktoré im zabezpečia pokojné užívanie ich obydli a korektné vzťahy. Vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu vo veci nepriznal žiadnej z nich náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v spojení s opravným uznesením podali včas odvolanie žalovaní v 1/ a v 2/ rade a žalobca.

4. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade podali odvolanie proti výroku rozsudku v spojení s opravným uznesením o zamietnutí ich protinávru a proti výroku o trovách konania. Uviedli, že vo všeobecnosti platí, že na absolútne neplatný právny úkon štátne orgány, vrátane súdov musia prihliadať z úradnej povinnosti, ako aj že práva vznikajúce z absolútne neplatného právneho úkonu sa nepremičujú a sú od samého počiatku neplatné. Žalovaní z výpovede vypočutého svedka F. S. Y. na pojednávaní konanom dňa 19.9.2017 sa dozvedeli, že zo strany žalobcu došlo doslova k sfaľšovaniu pôvodne písomne uzatvorenej kúpnopredajnej zmluvy, a to tak, že žalobca potom, ako nevyplatil dohodnutú kúpnu cenu zo zmluvy v hotovosti, ako stále deklaroval a čo uviedol aj do zmluvy, začal po uzatvorení zmluvy a overení podpisov na matrike Obecného úradu v H. vybavovať finančné prostriedky na vyplatenie kúpnej ceny. Prostredníctvom úveru bankou mu bolo doporučené, že ním predložená kúpna zmluva nemôže byť podkladom na poskytnutie úveru, a že do kúpnej zmluvy je potrebné dopísať text, ktorý bol následne žalobcom dopísaný do článku 3 a 5 písm. a/ a b/, potom ako žalobca pôvodnú kúpnu zmluvu, ktorá pozostávala z viacerých listín a bola zošitá zo strany matrikárky sám rozlepil, vymenil prvé dva listy pôvodnej zmluvy, a nahradil ich novými listami a následne sám opätovne spojil jednotlivé listy a prelepil obyčajnou lepiacou páskou za prítomnosti spomínaného svedka. O takomto sfaľšovaní kúpnej zmluvy žalovaní neboli informovaní. Zo strany žalobcu došlo k narušeniu technickej jednoty zmluvy o prevode nehnuteľností a splnenie tejto technickej podmienky je povinný skúmať príslušný katastrálny orgán, vrátane posudzovania platnosti zmluvy o prevode nehnuteľností. Žalobcom došlo k manipulácií a sfaľšovaniu zmluvy, k jej rozlepeniu, narušeniu zošitia matrikárkou, svojvoľným doplnením textu zmluvy o článku 3 a 5 a obsah tejto zmluvy tak nezodpovedá ich skutočnému, slobodnému a vážnemu prejavu vôle v dôsledku čoho trvajú na tom, že takýto právny úkon je neplatný v zmysle predpoklad § 37 Občianskeho zákonníka. Takýto úkon je v rozpore so zákonom ako aj dobrými mravmi. Príčinou takéhoto falšovania zmluvy bola aj tá skutočnosť, že pri čerpaní úveru banka nevyplatila kúpnu cenu priamo predávajúcim, ale na základe splnomocnenia bola vyplatená kúpna cena matke žalobcu, ktorá si peniaze uložila na vlastný účet a nevyplatila túto kúpnu cenu podľa dohody. Zdôrazňovali tiež to, že bol to samotný žalobca, ktorý účelovo a bezdôvodne sa voči nim domáhal neopodstatnených nárokov, ktoré mu žiaľ aj v predchádzajúcich konaniach priznané boli. Navrhli preto v napadnutej časti rozsudok v spojení s opravným uznesením zmeniť tak, aby ich protinávru bolo vyhovené a aby im bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

5. Žalobca podal odvolanie proti výroku I. rozsudku v spojení s opravným uznesením v časti zamietnutia zaplata istiny 1.773,48 Eur s prísl., a navrhol, aby v napadnutom rozsahu odvolací súd zmenil rozsudok a zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi túto sumu a priznal žalobcovi podľa miery úspechu náhradu trov konania. V odvolaní uvádza, že súd 1. inštancie doplnil v zmysle pokynov odvolacieho súdu

a návrhov sporových strán dokazovanie, avšak nerozhodol správne a nevyhodnotil všetky vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach a dospel tým pádom k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd sa nevyporiadal s listinnou uzatvorenou medzi žalovaným v 1/ rade a matkou žalobcu 23.1.2018, najmä vzhľadom na to, že táto svedkyňa na pojednávaní uviedla, že peniaze žalovanému v 1/ rade vyplácala po častiach, toto žalovaný v 1/ rade potvrdil, namietal však, že mu nebola vyplatená celá kúpna cena. Z tejto listiny, ktorej žalobca nebol účastníkom je zrejmé, že menovaní uzavreli spor medzi sebou z čoho je zrejmé, že matka žalobcu nevyplatila zo zverených peňazí na jej účte sumu 3.206,52 Eur žalovaným. Už len z tejto listiny možno urobiť záver, že ak nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny v plnej výške, tak išlo o túto sumu konkrétne. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 4.980,- Eur a preto nebol dôvod zamietat žalobu v celom rozsahu. Neobstojí konštatovanie súdu 1. inštancie, že nebolo preukázané, že S. H. - matka žalobcu a sestra žalovaného v 1/ rade uhradila zvyšok kúpnej ceny žalovaným a že nebolo preukázané, že by boli finančné prostriedky žalovaným aj reálne vyplácané. Vyplácanie potvrdil samotný žalovaný v 1/ rade a následne spísal so svojou sestrou túto dohodu. Je pravdou, že žalobca poveril svoju matku, aby vyplatila z hypotekárneho úveru kúpnu cenu žalovaným, nakoľko on bol v zahraničí. Žalobca nebol v banke so svojou matkou a žalovanými, nebol účastníkom toho, na čom sa oni traja dohodli, a preto nemôže zodpovedať za to, že žalovaný v 1/ rade zveril svojej sestre sumu 841.000,- Sk. Daný skutkový stav nemožno posudzovať ako nevyplatenie časti kúpnej ceny žalobcom, ale ako následný právny úkon, ktorým žalovaný v 1/ rade zveril sestre časť kúpnej ceny, išlo tak od začiatku o spor medzi matkou žalobcu a žalovanými, ale za tento vzťah žalobca nemôže niesť zodpovednosť. Zdôrazňuje, že žalovaní predali dom pod tlakom toho, že dlhovali peniaze práve svedkovi Y.. Zverenie peňazí bola idea F. Y., ktorý svoje tvrdenia menil počas svojho výsluchu. Súd 1. inštancie v tomto konaní pri rozhodovaní o jeho nároku aplikoval inštitút dobrých mravov extenzívne v jeho neprospech, nedôvodne iba na základe toho, že medzi stranami existuje príbuzenský vzťah. Nezohľadnil, že po predaji nehnuteľnosti do 31.5.2009 žalobca nechal žalovaných bývať v tomto dome, splácal úver a až následne sa domáhal ich vypratania. Žalobca mal záujem sa so žalovanými aj v predchádzajúcich súdnych konaniach dohodnúť. Dlížiť žalovaným by mala S. H. - matka žalobcu, nie žalobca a on ponúkal žalovaným ukončiť vec zmierlivo uzatvorením dohody, k čomu však nedošlo. Žalobca trvá na tom, že z jeho strany k vyplateniu kúpnej ceny žalovaným došlo v plnej výške ešte v roku 2007, odvtedy mu voči nim nevznikol žiaden dlh, jeho nárok je preto opodstatnený. Vzhľadom na odôvodnenie rozsudku v bodoch 49 a 51 sa rozhodol nepodať odvolanie v celom rozsahu, ale rešpektujúc obsah listiny z januára 2018 podáva odvolanie iba čo do zamietnutia spomínanej sumy 1.773,48 Eur. Na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní, ktorí navrhli rozsudok v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku I. potvrdiť ako vecne správny.

7. Rovnako žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaných a navrhol výrok II. rozsudku súdu 1. inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdiť ako vecne správny.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok v spojení s opravným uznesením v napadnutom rozsahu v zmysle zásad vyjadrených v 379 a nasledujúce zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), a dospel k záveru, že odvolania strán sporu opodstatnené nie sú.

9. Je potrebné konštatovať, že súd 1. inštancie pri rozhodovaní o veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci správne rozhodol a skutkové zistenia prvoinštančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Keďže ani v štádiu odvolacieho konania sa na týchto záveroch súdu 1. inštancie nič nezmenilo, odvolací súd poukazuje na zrozumiteľné a dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdom 1. inštancie.

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV Č. XXX, kat. úz. H., a to parcel KN-C XXX - zastavané plochy a nádvorja vo výmere 1.140 m², parcely KN-C XXX - záhrada o výmere 311 m² a rodinného domu súpisné č. XX postaveného na parcele KN-C č. XXX. Predmetné nehnuteľnosti užívali žalovaní v 1/ a v 2/ rade dlhodobo od roku 1978, a následne kúpnu zmluvou zo dňa 3.4.2007 ich odpredali žalobcovi, aj keď rodinný dom s jeho súhlasom obývali aj v ďalšom období. V konaní Okresného súdu Prešov, ktoré bolo vedené pod sp.zn. 8C/4/2012, bola žalovaným v 1/ a v 2/ rade uložená povinnosť vypratať tieto nehnuteľnosti a nebolo sporné, že medzi stranami konania bola dňa 1.6.2009 uzatvorená zmluva o nájme bytových priestorov, na základe ktorej

žalobca prenechal žalovaným nehnuteľnosti na užívanie za dohodnuté mesačné nájomne 166,- Eur, a zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 1.6.2009 do 31.12.2009.

11. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej mal úžitky.

12. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný nájomné platiť podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy, s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

14. Vklad vlastníckeho práva k daným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu na základe spomínanej kúpnej zmluvy bol povolený dňa 3.7.2007. Strany sporu sa dohodli na kúpnej cene za prevádzané nehnuteľnosti v rozsahu 1.400.000,- Sk (46.471,48 eur) a podľa formulácie článku II. bod 2.2 zmluvy, žalovaní ako predávajúci potvrdili, že ku dňu podpisu tejto zmluvy kupujúci uhradil kúpnu cenu v celom rozsahu. Žalovaní dlhodobo, už v konaní Okresného súdu Prešove sp.zn. 8C4/2012 argumentovali tým, že kúpna cena za predávané nehnuteľnosti im zo strany žalobcu v celom rozsahu nebola vyplatená. V skutočnosti sa kúpna cena vyplácala v splátkach a v tejto súvislosti uplatnili voči žalobcovi aj započítaciu námietku. Podľa žalovaných splatnosť dohodnutej kúpnej ceny bola účastníkmi kúpnej zmluvy dohodnutá len formálne, keďže kúpna cena mala byť vyplatená z úveru, ktorý peňažný ústav odmietol vyplatiť žalobcovi bez toho, aby nebola zapísaná ľarcha v príslušnom katastri nehnuteľností.

15. V konaní vypočutý svedok F. S. Y., ktorý sám vyhotovoval spornú kúpnu zmluvu, vo svojich výpovediach potvrdil, že na rozdiel od písomnej formulácie zmluvy kúpna cena pri jej podpise vyplatená žalovaným nebola. Do tohto zmluvného vzťahu vstúpila matka žalobcu a sestra žalovaného v 1/ rade S. H. tým, že na jej účet v peňažnom ústave bola so súhlasom žalovaného v 1/ rade prevedená časť kúpnej ceny vo výške okolo 841.000,- Sk, keďže nedôverovala tomu, ako bude jej brat - žalovaný v 1/ rade nakladať s týmito finančnými prostriedkami, a aj podľa jej výpovedí v konaní následne zrušila žalovanému v 1/ rade disponovanie s účtom a iba postupne mu vydávala finančné prostriedky z tejto kúpnej ceny.

16. Žalobca nespochybnil, že v súvislosti s jeho vtedajším dlhodobým pobytom v zahraničí splnomocnil svoju matku, S. H., na všetky právne úkony spojené s vybavovaním a poskytnutím úveru vo I., ako aj k vyplateniu kúpnej ceny z hypotekárneho úveru žalovaným v 1/ a v 2/ rade. K dohode o vyrovnaní uzatvorenej medzi jeho matkou S. H. a žalovaným v 1/ rade dňa 23.1.2018 žalobca na pojednávaní konanom dňa 3.5.2018 uviedol, že táto sa ho netýka a ide o usporiadanie vzťahov medzi jej účastníkmi.

17. Pre výkon subjektívnych občianskych práv má zásadný význam ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných osôb a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Uvedené ustanovenie má v oblasti občianskeho práva závažný interpretačný i aplikačný dosah. Ide predovšetkým o ustanovenie zakazujúce taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Ak sa tieto zásady premietnu do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva, ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti.

19. Definícia dobrých mravov nie je nikde normatívne upravená. Pojmom dobré mravy možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru, aj keď za určitých okolností môžu nadobudnúť povahu právnej normy. V rôznych obdobiach a za rôznych okolností sa mravné pravidlá hodnotia rozdielne, teda podliehajú zmenám v závislosti od konkrétneho spoločenského vývoja. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne, so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu a s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti veci. Úvaha súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní.

20. Odvolací súd v zhode so súdom 1. inštancie konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal zaplatenie kúpnej ceny v prospech predávajúcich žalovaných v celom rozsahu. V konaní bolo zistené, že napriek formulácii článku II. bod 2.2 kúpnej zmluvy zo dňa 3.4.2007, kúpna cena v dohodnutej výške 1.400.000,- Sk pri podpise zmluvy nebola uhradená, ale jej časť mala byť vyplácaná matkou žalobcu postupne v bližšie neurčených splátkach pre tvrdené obavy s nehospodárnym nakladaním s týmito finančnými prostriedkami žalovaným v 1/ rade. Aj keď žalovaní po uzavretí kúpnej zmluvy túto nehnuteľnosť ďalej užívali, so zreteľom na všetky zistené okolnosti prejednávanej veci súd 1. inštancie opodstatnene, s prihliadnutím na aplikáciu citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 OZ, odoprel žalobcom uplatňovaný nárok v záujme spravodlivého a predovšetkým zmierlivého usporiadania vzťahov strán prebiehajúceho konania.

21. Podobne správnym spôsobom vyhodnotil prvoinštančný súd aj nedôvodnosť protižaloby žalovaných, ktorí žiadali určiť neplatnosť spomínanej kúpnej zmluvy zo dňa 3.4.2007 pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že aj zo samotných vyjadrení žalovaných je zrejmé, že túto kúpnu zmluvu uzatvárali vážne, zrozumiteľne, slobodne, bez nátlaku a nepochybne prejavili svoj vôľu previesť nehnuteľnosti zapísané vtom čase na LV č. XXX, kat. úz. H. v prospech žalobcu, a ich zmluvná voľnosť obmedzená nebola. Žalovaní po dobu viac ako 10 rokov nespochybňovali platnosť a relevantnosť tohto právneho úkonu. Súd 1.inštancie správne zdôraznil, že vykonaná úprava zmluvy žalobcom v článku III. bod 3.5 zmluvy vo vzťahu k vzniku záložného práva, nemení bez ďalšieho prejavenu vôľu žalovaných, ktorých úmyslom bolo previesť vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu, zmluvou obsahujúcou podstatné náležitosti, ktorými sú predmet kúpy a kúpna cena.

22. So zreteľom na všetky tieto dôvody tak odvolací súd rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výrokoch o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny 1.773,48 Eur s prísl., zamietnutí protinávhrhu žalovaných a v súvisiacom výroku o trovách konania, potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

23. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. So zreteľom na výsledok konania, v rámci ktorého sa rozhodovalo o odvolaniach žalobcu aj žalovaných, žiadnej zo strán sa náhrada trov tohto štádia nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).